

אלא ודאי טעם קדמון הוא סוד התרושבחתה. אלא ודאי טעם קדמאותה בכתוב. על שחוּרָה אֲנִי וְנָאָה וְגֹו' (שם). כתוב (זהלים מה) יפה נוף מושך כל הארץ וגוי. יפה נוף -ippi הנוף של עז חמימים, בסוד ההכללה של כל הארץ וגוי.

שבאשר נחקרו האותיות ונרשומות בעץ חמימים, עלות כל האותיות ונרשומות באות אמת, ונכללות באותה אות. וכיון שנכללו בו, את כלן הוא מוציא אחר פה.

ואורה אותן היא השבח של פלים. אותן הזו לא עושא רשם אחר חוץ ממנה, משום שהיא נכללה בתוכה, ולא עושא רשם, רק טמיות אגניות. מי זו? זו האות י'.

שהיא נקודה אמת, בלי רשם אחר. לכל האותיות יש רשם אחר על גבי מקומו שפטוב שם, ואonto הרשם נשאר בלבד של אמתה אותן, פרט ל' שהיא נקודה אמת, בלי להלן של מקום אחר.

ונקודה זו ירשה הפלה הזו בתוקינה, והיא נקודה אמת פוך נקודה חדא גו חילקה ומשריכאה, ואתקררי נקודה אמת. בר י' נקודה חדא. את י'.

נאדי נקודה חדא, שלא רשמי אחר. כל אתוון אית לוז רשמי אחר, על גבי אטריה דכתייב תפין, והוא רשמי אשףאר בחורו דההוא אט, בר י' נקודה חדא, ואתקררי בלא חורו דאטרא אחר.

ונאדי נקודה, יורתא פלה דא בתיקוניה. ואיה נקודה חדא גו חילקה ומשריכאה, ואתקררי נקודה חדא, י'.

ובין שלולה בשם זהה ונקראת י', הרי שהתקשתה בתוקון עליון, ואומרת שחוּרָה אֲנִי, אין לי מקום להקליל אחרים בתוכי בזמן הזה, שהרי בשם של י' בגוואי בזמנא דא. דהא בשם די' אתקררי, לסלקא לעילא.

ועל דא, שחוּרָה אֲנִי וְנָאָה, בתיקונא דלעילא, ריש כל הרגן. בהאי אתכלילנא בגויי לסלקא לעילא, ולית לי השטא אטר פשיטו אחרא לאטגלייא. קא אתפסינא בלי חיזו אחרא, מראה אחר, בסוד של נקודה. ברזא נקודה חדא, לסלקא נקודה לנקודה.